

DOM

Afsagt den 15. februar 2012

i sag nr. BS 4-1544/2011:

A

og
P

mod
Patientskadeankenævnet
Vimmelskiftet 43, 2.tv.
1161 København K

Sagen, der er anlagt den 4. juli 2011, drejer sig om, hvorvidt sagsøgerne, P og A, har krav på godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a som følge af, at deres søn, C, afgik ved døden i forbindelse med C's indbringelse i ambulance og den efterfølgende behandling på skadestuen, i september 2005.

Dommen er affattet uden en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2, men med forklaringer.

Påstande

Sagsøgerne, P og A, har nedlagt påstand om, at Patientskadeankenævnets afgørelse af 26. april 2011 ændres således, at der tillægges sagsøgerne en godtgørelse hver stor 100.000 kr., jf. erstatningsansvarslovens § 26 a, subsidiært et af retten fastsat mindre beløb med tillæg af procesrente fra sagens anlæg.

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, har påstået frifindelse.

Sagens nærmere omstændigheder

Den 23. september 2005 var C til fest i H. Foruden alkohol viste det sig senere, at C også havde indtaget heroin. Ved midnatstid blev C dårlig, og kl. 00.11 blev han fundet bevidstløs udenfor af en forbipasserende sygeplejer, A, kontaktede alarmcentralen, og C blev med ambulance indbragt til skadestuen, hvor han ankom kl. 00.53. Kl. 01.35 kom C under behandling på skadestuen. Den 24. september 2005 kl. 14.35 afgik C

ved døden.

Ved patientforsikringens afgørelse af 2. november 2006 blev det anerkendt, at C dødsfald var omfattet af patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 1, og patientforsikringen tilkendte efterfølgende ved afgørelse af 18. juni 2007 P 61.247 kr. i erstatning for begravelsesudgifter og advokatombkostninger. Samtidig blev der meddelt afslag på erstatning efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Ved en afgørelse af 13. marts 2008 tiltrådte Patientskadeankenævnet patientforsikringens afgørelse.

Sundhedsvæsenets Patientklagenævn har ved en afgørelse af 18. juni 2008 udtalt kritik af ambulancebehandler P og sygeplejerske L for disses behandling af C den 24. september 2005, og Patientklagenævnet har ved en afgørelse af 24. juni 2008 udtalt kritik af oversygeplejerske B og ledende overlæge P for disses behandling af C den 24. september 2005.

Sagen blev efterfølgende indbragt for retten, og Århus Byret afsagde dom den 17. marts 2010. Dommen blev anket, og Vestre Landsret ophævede ved dom af 18. februar 2011 Patientskadeankenævnets afgørelse af 13. marts 2008 under henvisning til, at det ikke af Patientskadeankenævnets afgørelse fremgik, at nævnet havde taget stilling til behandlingen i ambulancen.

Den 26. april 2011 traf Patientskadeankenævnet på ny afgørelse i sagen, hvorved Patientforsikringens afgørelse af 18. juni 2007 blev tiltrådt.

Det fremgår af afgørelsen, at Patientskadeankenævnet har tiltrådt, at der er grundlag for at yde erstatning efter patientforsikringslovens § 2, stk. 1, nr. 1, og at erstatningen er udmålt som sket. Patientskadeankenævnet har endvidere tiltrådt, at der ikke var grundlag for at tilkende klagerne godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Procedure

Sagsøgerne har til støtte for deres påstand gjort gældende, at der har været udvist grov uagtsomhed fra det personale, der skulle tage sig af C hvilket blandt andet er dokumenteret ved, at det fremgår af Patientklagenævnets afgørelser, at ambulancebehandler, sygeplejersker og overlæge har handlet væsentligt under normen for almindelig anerkendt faglig standard. Sagsøgerne er som følge af sundhedsvæsenets håndtering af forløbet i særlig grad blevet påført en krænkelse, idet der skulle meget lidt til at redde C liv, men der intet blev foretaget, idet falkredderen har afgivet urigtig forklaring under sagen, og idet sygehuset svigtede, mens C var i sygehusets varetægt. C var mindreårig og boede på ulykkestidspunktet

hos sin fader, men han havde tillige et tæt forhold til sin moder, som han forinden havde boet hos. Begge sagsøgerne er derfor omfattet af personkredsen beskrevet i erstatningsansvarslovens § 26 a.

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende, at der ikke er grundlag for at tilsidesætte Patientskadeankenævnets afgørelse af 26. april 2011, hvorved sagsøgerne meddeltes afslag på godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a i anledning af C's død. Selv om det efter Patientklagenævnets afgørelser må lægges til grund, at sundhedspersonalet ikke har handlet i overensstemmelse med korrekt faglig standard, har sagsøgerne ikke godtgjort, at de pågældende har udvist grov uagtsomhed ved deres adfærd den 24. september 2005. Det er en betingelse i erstatningsansvarslovens § 26 a, at den handling, hvorved døden blev forvoldt, har en helt særlig karakter, eksempelvis ved at handlingen var særlig brutal, særlig krænkende eller særlig pinefuld, eller ved at de efterladte var til stede. Det er endvidere en betingelse, at handlingen efter en general vurdering er egnet til at medføre en helt særlig belastning, der rækker ud over den sorg og den lidelse, som normalt er forbundet med at miste en nær slægtning. Ingen af disse betingelser er opfyldt, og sagsøgerne er derfor ikke berettigede til godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det fremgår af Patientklagenævnets afgørelser, at der er udtalt kritik mod falckredder P for dennes behandling af C, idet denne har været væsentligt under normen for almindelig anerkendt faglig standard. Det fremgår endvidere, at der er truffet afgørelse om, at sygeplejerskerne L og B har overtrådt § 5, stk. 1, i lov om sygeplejersker, ligesom overlæge F har overtrådt lægelovens § 6, idet det er udtalt, at disse har handlet væsentligt under normen for almindelig anerkendt faglig standard i forbindelse med deres behandling af C.

Ifølge erstatningsansvarslovens § 26 a, stk. 2, skal der ved vurderingen af, om der skal betales godtgørelse, lægges særlig vægt på karakteren af skadevolderens handling og på den lidelse eller krænkelse, som må antages at være påført den eller de efterlevende.

Der er efter det oplyste ingen tvivl om, at C's dødsfald og omstændighederne herved har påført sagsøgerne en betydelig følelsesmæssig belastning.

Det følger imidlertid af forarbejderne til erstatningsansvarslovens § 26 a, at tilkendelse af godtgørelse efter bestemmelsen forudsætter, at der ud over grov uagtsomhed hos skadevolderen foreligger kvalificerede omstændigheder, der bevirker, at skadevolderens handling har indebåret en særlig belastning og/eller krænkelse af de efterladte. Som eksempler herpå er nævnt, at

dødsfaldet er forvoldt på en særlig brutal og/eller krænkende måde, eksempelvis ved at offeret har været udsat for omfattende vold eller seksuelle overgreb inden døden eller er død på en særlig pinefuld måde, ligesom det også kan tillægges vægt, om de efterladte har været til stede, da offeret blev dræbt eller er kommet til stede umiddelbart efter.

Uanset om den uagtsomhed, som det behandlende personale har udvist, kan betegnes som grov, er der efter de foreliggende omstændigheder ikke grundlag for at antage, at dødsfaldet er sket under så kvalificerede omstændigheder, at det efter en generel vurdering må antages, at dødsfaldet har påført sagsøgerne som forældre en sådan følelsesmæssig belastning, der rækker ud over den sorg og det afsavn, der normalt forbindes med at miste en søn, som en godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26 a kræver.

Retten har herved lagt vægt på, at der ikke er grundlag for at antage, at C har været udsat for grov hensynsløshed under behandlingen, eller at dødsfaldet er sket på en særlig krænkende eller pinefuld måde. Retten har endvidere lagt vægt på, at sagsøgerne ikke selv har været til stede i forbindelse med indbringelsen og behandlingen af C natten til den 24. september 2005.

Sagsøgtes frifindelsespåstand tages derfor til følge.

Retten har ved fastsættelse af sagens omkostninger lagt vægt på sagens karakter, omfang og økonomiske værdi og på, at sagen tidligere har været forberedt og hovedforhandlet. Beløbet skal dække sagsøgtes udgifter til advokatbistand.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Patientskadeankenævnet, frifindes.

Statskassen skal inden 14 dage i sagsomkostninger til sagsøgte betale 25.000 kr.

Rasmus Damm

/lisch

